

רשומות

ספר החוקים

13 באפריל 1949

5

י"ד בניסן תשי"ט

התוכן:

עמוד

9	חוק לתיקון פקודת המלווה (מס' 2), תש"ט-1949
10	חוק יום העצמאות, תש"ט-1949
10	חוק עובדי ממשלת ארץ-ישראל, תש"ט-1949

חוק לתיקון פקודת המילוה העממי (מס' 2), תש"ט—1949 *

1. תיקון הפקודה.

בפקודת המילוה העממי, תש"ט — 1948, כפי שתוקנה², יבוא אחרי סעיף 3 סעיף זה:

3.א. החזקת אגרות חוב בידי הממשלה.

(א) הממשלה רשאית להחזיק כמוכ"ז באגרות חוב ולזכות בעצמה בכל פרס שישתלם על אגרות חוב שהיא מחזיקה בהן.

(ב) כל עוד לא הוציאה הממשלה את כל אגרות החוב שהיא מורשית להוציא, רואים, לצורך כל הגרלה וחלוקת סכום הפרסים ופדיון אגרות חוב לפי פקודה זו, כאילו הוציאה הממשלה ומחזיקה כמוכ"ז את שארית אגרות החוב שלא הוציאה עד מועד ההגרלה.

(ג) הוראות סעיף זה לא ימנעו את הממשלה מהוציא אגרות חוב שעדיין לא עלו בגורל.

2. תחילת תוקף.

תקפו של חוק זה הוא למסרע מיום ו' בניסן תש"ט (5 באפריל 1949).

* נתקבל בכנסת ביום י"ב בניסן תש"ט (11 באפריל 1949).
(1) ע"ר מס' 38 מיום ט"ו בכסלו תש"ט (17.12.48), הוס' א' עמ' 78.
(2) ספר החוקים מס' 3 מיום ו' בניסן תש"ט (5.4.49), עמ' 6.

חוק יום העצמאות, תש"ט—1949*

1. ה' באייר — יום העצמאות.
(א) הכנסת מכריזה בזה על יום ה' באייר כעל "יום העצמאות" שיוחג מדי שנה בשנה כחג המדינה.
(ב) *כיום יחגגו את יום העצמאות*
(ג) *יום העצמאות יהיה יום שבתון.*
2. *הוראות ראש הממשלה.*
ראש הממשלה מוסמך להורות הוראות בדבר הנפת דגלים וקיום חגיגות-עם ביום העצמאות.
הוראות ראש הממשלה
הוראות ראש הממשלה

חוק עובדי ממשלת ארץ-ישראל, תש"ט—1949**

1. פירושים.
בחוק זה —
"הפקודה" פירושה פקודת עובדי ממשלת ארץ-ישראל, תש"ח — 1948, כפי שתוקנה;²
"עובד ממשלה" ו"שוטר" פירושם כהגדרתם בפקודה בתיקון הנובע מחוק זה.
2. תיקון הפקודה.
הפקודה תתוקן כך:
(א) בסעיף 1 (א) ובסעיף 2 (א), במקום המלים "ואשר מקום שירותו הרגיל היה אותו יום בשטח המדינה" יבואו המלים "ואשר מקום שירותו הרגיל היה בשטח שעליו היה חל, אותו יום או לאחר מכן, משפט מדינת ישראל".
(ב) בסעיף 1 (ג) ובסעיף 2 (ב), במקום המלים "תוך 10 חודשים ו-6 ימים" יבואו המלים "תוך 12 חודש".

* נתקבל בכנסת ביום י"ג בניסן תש"ט (12 באפריל 1949).
** נתקבל בכנסת ביום י"ג בניסן תש"ט (12 באפריל 1949). הצעת החוק ודבריו רכבר נתפרסמו בהצעות חוק מס' 4 מיום ד' בניסן תש"ט (8.4.49), עמ' 24.
1. ע"ד מס' 4 מיום ג' בטיוחן תש"ח (8.8.48), תוס' א' עמ' 22.
2. ע"ד מס' 26 מיום ח' בכסלו תש"ט (10.12.48), תוס' א' עמ' 72; ספר החוקים מס' 4 מיום ה' בניסן תש"ט (7.4.49), עמ' 8.

3. ערעור על הפסקת השירות.

(א) הממשלה תמנה ועדה בשם „ועדה עליונה לעובדי ממשלת ארץ-ישראל“ (בסעיף זה — „הועדה“). הודעה על מינוי הועדה, הרכבה ומענה תפורסם ברשומות.
(ב) כל עובד ממשלה ושוטר ששירותו הופסק על פי הפקודה—בין לפני היכנס חוק זה לתקפו או אחריה, ובין שהפסקת השירות היתה תוך קיום הוראות הפקודה או לא — רשאי לערער על הפסקת שירותו לפני הועדה.

(ג) הערעור יוגש לוועדה בכתב תוך 10 ימים מיום פרסום ההודעה על מינוי הועדה, ובמקרה של הפסקת שירות אחרי פרסום זה — תוך 10 ימים לאחר שעובד הממשלה או השוטר קבל הודעה ששירותו הופסק.

(ד) הועדה תקבל מהממשלה את כל החומר שעליו התבססה הפסקת שירותו של המערער.

(ה) הועדה תשמע את המערער לאחר שתודיע לו את מהות האשמה שהביאה להפסקת שירותו. פרט לכך חפשיית הועדה בדרכי הברור של הערעורים ואינה קשורה לדיני הראיות או לסדרי הדיון הנהוגים בבית המשפט. הועדה תחליט ברוב דעות.

(ו) אם נראה לוועדה שהמערער אינו מוכשר להרצות את טענותיו או להביא את ראיותיו, רשאית הועדה לפי שיקול דעתה להתיר למערער להסתייע בעורך-דין לשם כך. כל אימת שרשות זאת נתונה, מותר לו לעורך-דין של המערער להופיע בשמו ובנוכחותו של המערער. הועדה רשאית בכל עת לבטל את הרשות שניתנה למערער להיות מיוצג על ידי עורך-דין בפניה.

(ז) הועדה רשאית —

(1) לגבות עדות, בכתב או בעל-פה, בשבועה או בלי שבועה, או לא לגבות עדות כלל;

(2) לדרוש מכל אדם מתן עדות והגשת מסמכים ככל שיידרש;

(3) להביא לפניו אדם שלא בא אחרי שהוזמן, ולהטיל על אדם כזה ועל אדם שסירב לתת עדות או להגיש מסמך, קנס עד עשר לירות; דין ההבאה והקנס כדינם של הבאה וקנס על פי בית המשפט;

(4) לפסוק שכר עדות כפי ראות עיניה.

הוראות פקודת ועדות חקירה³ אינן חלות על הועדה.

(ח) הועדה רשאית לאשר את הפסקת השירות או לצוות על החזרת המערער לשירות.

(ט) הועדה תתן את החלטתה בהקדם האפשרי. החלטת הועדה תהיה סופית ואין לערער עליה בפני שום בית משפט או בית דין. הממשלה תפעל בהתאם להחלטת הועדה.

(3) סוף כ"א, חוקי א"י כרך א', עמ' 152.

(י) הממשלה רשאית למנות יותר מועדה אחת, הוראות סעיף זה יחולו על כל אחת מהן, אלא שהממשלה רשאית להגביל את תפקידיהן לאזורים מסויימים או לסוגים מסויימים של עובדי ממשלה או שוטרים.

4. ועדות חקירה.

במידה שועדת חקירה שנתמנתה בהתאם לתקנות עובדי ממשלת ארץ-ישראל (ועדות חקירה), תש"ח — 1948, תמשיך לפעול אחרי היכנס חוק זה לתקפו, יחולו גם עליה, בשינויים המתאימים, הוראות הסעיף 3 (ה) ו־1 (ז) לחוק זה, לגבי עובדי ממשלה ושוטרים שטרם עברו את הבדיקה ואשר נתעוררו ביחס אליהם ספקות לגבי סגולותיהם לשרת את המדינה.

5. מעמדם של אלה ששירתם לא הופסק.

עובד ממשלה או שוטר שסגולותיו נבדקו על ידי ועדת חקירה על פי תקנות עובדי ממשלת ארץ-ישראל (ועדות חקירה), תש"ח — 1948, ושירותו לא הופסק, או שועדה שנתמנתה לפי חוק זה החליטה שיש להחזירו לשירות, דינו כדין שאר עובדי ממשלת ישראל, הן ביחס לתנאי השירות והן ביחס לזכות הממשלה לפטרם.

6. ביצוע ותקנות.

ראש הממשלה ממונה על ביצוע חוק זה, והוא רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצועו.

7. תחילת תוקף.

תקפו של חוק זה הוא מיום פרסומו ברשומות, פרט לסעיף 2 (א) שתקפו למפרע מיום ב' בסיון תש"ח (9 ביוני 1948).

4) ע"ר מס' 6 מיום ט"ו בסיון תש"ח (28.6.48), תוס' ב' עמ' 15.